

Academia respectă datina pomenirii celor adormiți înainte de Paști. PS Varlaam: Este și un act de cultură

Academia Română a organizat miercuri o slujbă de pomenire pentru membrii și donatorii ei marcanți trecuți la cele veșnice. Evenimentul respectă „datina și cuviința noastră de creștini”, cum a spus Acad. Ioan-Aurel Pop, adică tradiția pomenirii celor adormiți mai ales în timpul Postului Mare.

„În preajma Floriilor se fac pomeni, se primenesc mormintele, se așază pe ele flori, cu gândul la moși, la strămoși, la toți cei adormiți. Pentru creștini, viii și morții deopotrivă sunt viețuitori întru eternitate. Facem, prin urmare, această ceremonie de pomenire, fiindcă așa cer datina și cuviința noastră de creștini”, a spus Ioan-Aurel Pop.

„O mai facem pentru sufletele celor aproape 30 de membri ai Academiei care au trecut într-o lume mai bună de când a început această molimă, dar și în amintirea celor care au făcut marea trecere în închisori și chinuri, după instaurarea regimului

comunist. În fine, facem slujba aceasta pentru sufletele celor care au fost darnici cu Academia Română, care are, în consecință, o datorie de cinste și de onoare față de toți aceștia și își dorește ca amintirea lor să se perpetueze mereu, în veacul vecilor”.

Episcopul vicar patriarhal Varlaam Ploieșteanul a oficiat slujba de pomenire în Parcul Memorial Bellu pomenindu-i pe membrii și donatorii reprezentativi ai Academiei Române.

PS Varlaam a transmis aprecierea Patriarhului Daniel vizavi de inițiativă și a spus că aceasta este în deplină concordanță cu tematica comemorativă a anului 2021 în Patriarhia Română, declarat „Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor”.

Pomenirea morților este și un act de cultură

În cuvântul de la finalul parastasului, PS Varlaam a subliniat că pomenirea morților este „un act de profundă credință” pentru că atunci când ne rugăm pentru cei adormiți plecăm de la convingerea că fiecare om creat după chipul lui Dumnezeu cel nemuritor – sufletul lui – are viață veșnică și la această viață veșnică este chemat și trupul la obșteasca înviere, la sfârșitul veacurilor.

PS Varlaam a adăugat apoi că pomenirea celor adormiți este „act de iubire” pentru că ne arătăm iubirea față de cei adormiți, față de înaintași, iar forma cea mai înaltă de iubire este rugăciunea, așa cum spune Sf. Ioan Gură de Aur.

Apoi, mai este un „act de mare speranță” pentru că acești oameni au fost așezați în morminte temporar pentru a aștepta învierea cea de obște și judecata universală.

Episcopul vicar patriarhal a insistat însă pe faptul că pomenirea celor morți este și un „act de cultură”.

„Este și un act de cultură pentru că pomenirea sau respectul, comemorarea morților de-a lungul mileniilor a îmbrăcat o diversitate extraordinară. Nu există cultură și civilizație în lume care să nu fi avut un cult al morților, semne sărbători, ritualuri de recunoștință, de comemorare a celor adormiți. Este vorba despre o adevărată cultură funerară întâlnită la toate neamurile și în toate timpurile”.

„Cât de sărace ar fi muzeele, mai ales cele de arheologie, dacă nu ar avea mulțimea de obiecte de artă cu rol ritual, simbolic, legate de cultura aceasta funerară?”, a întrebat ierarhul.

El a adăugat că „foarte mulți dintre academicienii care dorm aici sau în alte părți ale țării și-au dedicat viața întreagă săpării multor necropole, cimitire ale

Antichității, ale Evului Mediu ș.a.m.d. iar descoperirile lor au îmbogățit în mod cu totul neașteptat cultura și civilizația românească”. Părintele episcop a amintit că prima cronică românească, înainte de apariția adevăratelor letopisețe, a fost pomelnicul de la Mănăstirea Bistrița din județul Neamț.

Este nedrept să uităm mormintele lor

La final, PS Varlaam Ploieșteanul a spus că pomenirea morților este un „act de recunoștință” și a adăugat:

„Este nedrept ca pe operele membrilor Academiei, cei care se odihnesc aici în așteptarea învierii sau în satele și orașele lor natale să se construiască adevărate cariere academice, științifice, universitare, să se scrie zeci de teze, numele lor să fie purtate de universități sau amfiteatre și mormintele lor să fie abandonate în uitare”.

La evenimentul comemorativ a luat cuvântul și Acad. Răzvan Theodorescu care a spus că ascultând șirul de nume a avut sentimentul „că este nu numai pomenirea Academiei Române, este pomenirea istoriei românești”.

„Atunci înțelegi de ce pentru poporul român astăzi, alături de Biserica Ortodoxă, Academia Română este instituția cea mai credibilă și cea mai iubită de neamul românesc”, a spus Acad. Răzvan Theodorescu.

La final, PS Varlaam a mers împreună cu academicienii Nicolae Noica și Ioan-Aurel Pop, unde a aprins o lumânare la mormântul filologului și bibliografului român Ioan C. Bianu. Fiecare dintre participanți a făcut acest gest la câte unul dintre mormintele aflate în Parcul Memorial al Cimitirului Bellu.

Vezi mai multe imagini în galeria foto de la eveniment.

Foto credit: ©Basilica.ro / Raluca Ene

[basilica.ro](https://www.basilica.ro)